

והביא ראים לזה עד כאן דבריו וכן הסכים הרשב"א ז"ל : ואין העבד סוכל וכו' . דבר פשום הוא שהרי הקשו בגמרא העבד והגר וכ"כ הרמב"ן ז"ל. עוד כתב הרמב"ן ז"ל כתב הרב ברלוני ז"ל שהרב מברך של הסבילה שהוא לריך לה ולא העבד ולאו מילחא היא שהרי העבד הוא שעושה המטה ונכנם תחת כנפי השכינה במקלת מלית והוא לריך לברך שכ"ל: יב כשישתחרר העבד וכו'. מסקנה דנמרה שה"ל לקכל מנום שכבר קיבל הבל לריך סכילה ותבוחר בהלכות וכתב רכינו לריך סכילה החרם בפני שלשה וכיום וי"ה כזה ואותרים שאין שבילת עבד משוחרר לריכה ג' אפילו לכתחלה והרמב"ן ז"ל הכריה דלכתחילה בעיק ג' אבל דיעבד לה וכפי שיסתו שכתבתי למעלה. ויש מן המפרשים ז"ל סוברין שכל ששחררי

שלשם עבדות ממבילו . ואין העכד מובל אלא בפני

שלשה וביום כגר שמקצת גירות הוא: יב כשישתחרר

"העבד צריך מכילה אחרת בפני שלשה ביום שבו

תינטר גירותו ויהיה כישראל. ואין צריך לקבל עליו

מצות ולהודיעו עיקרי הדת שכבר הודיעוהו כשמבל

לשם עבדות : יג ובמקוה הכשר למבילת נדה שם

מטבילין את הגרים ואת העבדים ואת המשיחררים וכל

דבר שחוצץ בנדה חוצץ בנרים ובעבדים ובמשוחררים:

ישראל ישר ישרשין המושיע את ישראל די יאל יעלה על דעתך

או שלכה כלך ישראל שנקרא ידיד יי׳ נשאו נשים נכריות

בגיותן . אלא סוד הדבר כך הוא . שהמצוה הנכונה

כשיבא הגר או הגיורת להתגייר בודקין אחריו שמא

בגלל ממון שימול או בשביל שררה שיזכה לה או מפני

הפחד בא להכנס לדת. ואם איש הוא בודקין אחריו

שמא עיניו נתן באשה יהודית. ואם אשה היא בודקין

שמא עיניה נתנה בבחור מבחורי ישראל. אם לא נמצא

להם עילה יכודיעין אותן כובד עול התורה יפורח שיש

בעשייתה על עמי הארצות כדי שיפרושו. אם קבלו ולא

פירשו וראו אותן שחזרו מאהבה מקבלים אותן שנאמר

ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה:

בון לפיכך לא קבלו בית דין נרים כל ימי דוד ושלמה.

בימי דוד שמא מן הפחד חזרו. ובימי שלמה שמא

בשביל המלכות והמובה והגדולה שהיו בה ישראל

חזרו. שכל החוזר מן העכו'ם בשביל דבר מהבלי

העולם אינו סגירי הצדק. ואעפ"כ היו גרים הרבה

מתגיירים בימי דוד ושלמה בפני הריומות. וחיו ב"ד

רכו אע"פ שלא ככל אם קידם כת ישראל קידושיו קידושין דסבילה לא מעכב דמדבריהם היא

בעבד משוחרר וראוי לחום לדבריהם: "ב ובמקוה הכשר למכילה הנדה וכו' . שם בברייתה (דף מ"ז):

יד אל יעלה בלבך וכו' ביבתום בפרק הערל (דף ע"ו) המרו בכונים דשלמה ביורה גיירה לכת פרעה . ומ"ם רכימ סוד הדברים כך הום מסבלת ממ"ב לה קבלו ביים כזמן דוד ושלמה כמ"ם למסה וכפרק כינד (דף כ°ד:) הכיפו בברייחה החד חים שנהגנית לפוס אשה וחחד אשה שנחגיירה לפוס חים וכן מי שנהנייר לשום מלכים לשום עבדי שלמה אינס גרים דברי רבי נחתיה שהיה רבי נחתיה אומר אהד גירי אריות ואחד גירי חלומות ואחד גירי מרדכי והסתר אינם גרים ונפסקה הלכה שם כולם גרים וכבר ביחר רבינו כן

למסה דדיעבד כולן גרים: אם לא נמצא להם שילה וכו". בפרק החולץ

לפיכך לה קבלו בית דין וכו' . בפרק הערל (דף פ"ו) לה קבלו גרים בזמן דוד ושלמה ופה (דף ע"מ:) אמרו במקום אחר סבימי דוד נתוספו עליהם ק"נ אלף גרים ומחוך כך ביאר רבינו שב"ד הדיופות היו מגיירין חותם וכדיעבד כולן גרים וכ"כ מן : למפרשים ז"ל

מז ולפי שנייר וכו'. כשכם (דף כ"ו.) בפ' במה בהמה יולחה אז יבנה שלמה

במה מחוך שלא מיהה העלה עליו הכחוב כחילו בנחה :

" גר שלה כדקו החריו וכו'. זה פשום שחין הודעת המלות מעכב דיעבד והמקו בפרק החולן (דף מ"ז:) מכל ועלה הרי הוא כישראל לכל דבריו למחי הילכחה דהי (הדר ביה ומקדם בת ישראל) קידש ישראל מומר קרינת ביה וקידושיו קידושין ות"ם רכינו ומלוה להחזיר אבידתו הוא ממה שנתבאר פרק י"א מהלכות גזילה והכידה שמחזירין אבידת המומר והוא שיהיה מומר לחיאבון לאכול נבילום כמו

במכר שם: יח ומפני זה אמרו הכמים וכו'. בהרבה מקומות ומהם פרק החולן (דף

מ"ז:) קפים גרים ליבראל כספחת שנאמר ונלוה הגר עליהם ונספחו על בית יעקב:

פריך א כיצד מקבלין נירי סלדק וכו׳ ברייתה בהתולן (דף מ"ז) והכל מפורש שם חוץ ממ"ש ומהריכין כדבר זה בייחוד השם ובחיסור ע"ח שחינו מבוחר שם שיארכו עמו בזה אבל הדבר פשום שכיון שאלו הם עיקרי הדת והאמונה לריך להאמינם בברור ולהודיעם ולהחריך עמם בזה שהוא עיקר כיהדות והדת והנירות:

מו לפיכך לא קבלו ב"ד גרים כל ימי דוד ושלמה וכו' ומעפ"כ כיו גרים כרבה מתניירים בפני הדיומות . ה"ה כתב שבפני בית דין הדיופות היו מניירים חותם ולי נרחה דמדכתב רבינו בפני הדיופות ולא כתב בפני כ"ד הדיומות דחק חש"ג דהדיומות חק כדהיתה בסיף ניסין (דף פ"ה:) על ב"ד שבומן הזה מ"מ הין מקבלין אותם בב"ד דידן אלא שאם קבלו אותם גרים הדיומום שאינם כ"ד הרי הם נרים ("ואילו היה מדקדק ה"ה כדברי הרמב"ם כן לא היה כותב שב"ד הדיושום סיו מגיירים חותם) וכ"כ המרדכי בהנחות פרק החולן ז"ל דמי שכח להתנייר וידוע לנו שבשביל דבר כם עושין אין לקבלם והבים כמה כחיות לדבר:

יז גר פלא כדקו אחריו וכו׳ . כסב ה"ה ומ"ם ומלוה להחזיר אבידתו וכו' והוא שיהיה מומר לחיהבון וים לחמוה פליו דמהי לחיהבון שייך כחזר ועבד שכו"ם דלה שייך לחיתבון אלא בגזל ועריות ומאכלות אסורות שנפשו של חדם מחחוה להן ומחמדתן ועוד דלח הילקו בין לתיאבון ולהכעים אלא באחד משאר מטום אבל עפו"ם שהמודה בה ככופר בכל התורה וכן המחלל שבת בפרהסית הרי הם כעכו"ם כדחיתה בפ"ק דחילין (דף ד') וכך סם דברי רבינו בפרק י"ח מהלכות גדלה. ומ"ם פה רבינו שמנוה להחזיר הבידתו לה אהזר ועבד עכו"ם קחי חלה למ"ם הוחיל ומל וסכל יצה מכלל עכו"ם וקחמר דמנוה להחזיר חבידתו שמחחר שמל וסבל נששה כישראל והוא שלא יחזור לעבוד עכו"ם:

71 ["ולגי בעניי אומר שיסה דקדק דמדכסב רבינו והיי כ"ד כגדול הושבים לכם מכלל דנפני פדיוטום דכת כפני נ"ד סדיופות כוח כנ"ל] :

הנדול הוששין להם לא דוחין אותן אחר שטבלו מכ"ם ולא מקרבין אותן עד שתראה אחריתם : בוז ולפי שנייר שלמה נשים ונשאן . וכן שמשון גייר ונשא . והדבר ידוע שלא חזרו אלו אלא בשביל דבר . ולא על פי ב'ד גיירום חשבן הכתוב כאילו הן עכרם ובאיסורן עומדין. ועוד שהוכיה סיפן על תחלתן שהן עובדות כו"ם שלהן ובנו להן במות והעלה עליו הכתוב כאילו הוא בנאן שנאמר אז יבנה שלמה במה: ין גר ישלא בדקו אחריו או שלא הודיעוהו המצות ועונשן ומל ומבל בפני ג' הדיימות ה"ז גר. אפילו נודע שבשביל דבר הוא מתגייר הואיל ומל ומכל יצא מכלל העכו"ם והוששי לו עד שיתבאר צדקותו . ואפילו חזר ועבד כו'ם הרי הוא כישראל מומר שקידושיו קירושין . ומצוה להחזיר אבידתו מאחר שמבל נעשה כישראל . ולפיכך קיימו שמשון ושלמה נשותיהן ואע"פ שנגלה סודן: יה ומפני זה אכרו חכמים יקשים לחם גרים לישראל כנגיי צרעת שרובן הוזרין בשביל דבר וממעין את ישראל . וקשה הדבר לפרוש מהם אחר שנתניירו. צא ולמד מה אירע במדבר במעשה העגל ובקברות התאוה וכן רוב הנסיונות האספסוף היו בהן תחלה:

פרק ארבעה עשר

מה באים עילה . אימר מקבלין נירי הצדק כשיבוא יאחד להתנייר מן העכו"ם ויבדקו אחריו ולא ימצאו עילה . אימרים לו מה ראית שבאת להתנייר . אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים ודחופים ומסוחפין ומסורפין ויסורין באין עליהן . DN

א נס זה בה: ב זה הלבון שם נסמג : ג פור שה פי' רכת המנ שה: ד פור שה המנ שה : ה קידושין דף ע ודה דף יג: ו פור שה המנ שה :

לחם משנה

ושלמה דמפני שלה קיבלו בימי דוד ושלמה קיבל הנשים זו הים סשותו וכתב ה"ה דהכי פריך הם לם קיבלו וחינם גרים א"כ לם שיך ביה חתנוה וכתו שפירש"י גבי וחיפוק ז"ל שהדבר מפורש בפרק הערל (דף ע"ד) דשלמה ניירה לבח פרעה וקשה דמאי מקשה ליה דמצרית ראשונה וכו' א"א לפרש כן לפי דברי רבינו ז"ל דהוא סובר שאע"פ שאין מקבלין מנדל עוז

פריב יד אל יעלה על דעתך שבמשון המושיע את ישראל וכו'. נראה דהוא סובר שם והלא לא קיבלו גרים ביתי דוד ושלחה דתה קושיא היא זו היא שי היה משומו וכ"ם

לפיכך לה קבלו ביה דין כו' עד אז יכנה שלתה. החלתו פרק לפני אידיהן והכל פרק הפרל (דף פי"ד כיצד מקבלין גירי הצדק כו' עד ומקום מטים הפורום. פרק החלן (דף מ"ז): פ"ו): גר שלה כדקי החריו כו" פד כוף כפרק. פרק כתולן (דף מ"ו):